

Ifjúsági küldöttség Szabadkáról

Kedden délelőtt Szegedre érkezett a Jugoszláv Ifjúsági Szövetség szabadkai közsegi bizottságának hivatalos küldöttsége. A küldöttség tagjai — Blasko Kopitovity közsegi ifjúsági elnök, Szuvajdzsics Béla közsegi ifjúsági titkár, Balunovics Iván, az ideológiai bizottság elnöke és Fejes Szilveszter volt közsegi ifjúsági elnök, a Jugoszláv Ifjúsági Szövetség szerbiai vezetésének tagja — délelőtt üzemlátogatáson vettek részt, délután pedig a szegedi városi KISZ-bizottságon dr. Földi Gáborral, a szegedi városi KISZ-bizottság titkárával és Csonka István szervező titkárral folytatott tárgyalásokat. A küldöttség ma ismét üzemlátogatáson vesz részt, majd a délutáni órákban visszatér Szabadkára.

Tisztképzés Szegeden

Katonák és diákok Tanári diploma

Az idei tanévtől katonai főiskolákon képzik a tisztakat. A növendékek, valamennyien érettségizett fiúk, négy év után tanári diplomát kapnak, s tanulmányi eredményeiktől függően alhadnagyként, hadnagyként, a kiválóak pedig főhadnagyként kezdik tiszti hivatásukat. A budapesti Kossuth Lajos katonai főiskola a határőr és a karhatalom számára is képez tisztet. Ennek a tagozatnak első évfolyama Szegeden működik, a Tanárképző Főiskola oktatóinak közreműködésével.

Az ország minden részéből kerülnek ki a növendékek — közli Tota Gyula őrnagy, az iskola szegedi tagozatának parancsnoka és Stumphauer Géza főhadnagy, a helyettese. Az őrnagy negyvenéves, közel két évtizede a magyar nehadsereg katonája. Sokáig őrizte a határt; őrsparancsnok volt, sok gyakorlati tapasztalat rakodott idejébe.

A hallgatóknak — mondják — nemcsak éppúgy tanulniuk kell, mint más felsőfokú tanintézetek diákjainak, hanem egyúttal katonának is. A katonáskodás pedig más, mint a polgári élet. Megismerkednek a katonai élettel, alapvető szabályaival, majd később a haditörvényekkel. Mi ezt a „kettőséget” tudjuk, s figyelembe is vesszük.

A növendékek gyakorlati csapatmozgást is teljesítenek. Például járőrmozgásban mennek a határra, megtanulnak gépkocsit vezetni, lovagolni. Az oktató-nevelő munka középpontjában az áll, hogy magasan képzett, művelt, az igazi hazaszeretet és internacionalizmus elvét követő tisztet adjanak a fegyveres erőnek.

— Mennyien jelentkeztek a tiszt-pályára a mostani tanévben?

— Háromszor többen a felvehető létszámmal.

— Milyenek a mostani elcsévések?

— Igyekeznék, általában szorgalmasak, kötelességtudók. Járom a tantermet, a körletet. Minden elfogadható, bár igaz, hogy Budapesten az itteniekéknél jobbak lesznek a körülmények. De nézzük, hallgassuk a fiúkat! Mindegyik vidám, életerős. Néphadseregünk ruhája van rajtuk, a vállpánton végigfutó aranyávval. Szép szál fiú a kisteleki Gyarmati György. Rajparancsnok.

— Miért jelentkezett a katonai főiskolára?

— Kedvem van hozzá.

— Mi volt eddigi legnagyobb élménye?

— Amikor éjszaka járőr-

szolgálatban voltam a határon, társammal elcsíptünk két budapesti lakost, akik disszidálni akartak. Közön-séges bűnözők, betörők voltak, s a felelősségvönástól szerettek volna menekülni.

Jelen tanuló volt a középiskolában Mosolygó Miklós. Szabolcs megyei. Mielőtt tényleges katonai szolgáltra bevonult, jelentkezett a tiszt iskolára. Termetre pár centivel alacsonyabb volt a „meghatározottnál”, ezért elutasították. Aztán újból jelentkezett, jó pár hónappal sorkatonai szolgálata után. Felvették.

— Miért jelentkezett?

— A tiszt-pályát hívatásnak tartom, meg pedagógiának. Sokat gondolkodtam, mi legyek, végül így döntöttem. Mezőkovácsházi fiú Bánfi János. Édesapja katonaosztályvezetőként teljesített szolgálatot.

— Folytatom, amit édesapám elkezdett. Nem könnyű az iskola, nagyok a követelmények, de igyekszem ennek én is eleget tenni — mondja.

— Milyen a koszt?

— Nekem már sok is a hús, többször inkább tésztát ennék.

Pintér Zoltán Szegeden, a Radnóti Gimnáziumban érettségizett, édesapja az Állami Áruház dolgozója.

— Gondolt-e arra — kérdezem —, hogy a határőri szolgálat általában nem idegenkedem.

— Igen, természetesen. A határőrségi életől egyáltalán nem idegenkedem.

— A fiúk — jegyzi meg nevetve a parancsnok helyettese — tudják, hogy a határt nem a Margit-szigeten, vagy a szegedi Széchenyi téren kell őrizni...

Morvay Sándor

Húszmillió a III. kerület háztartásában

Tegnap délelőtt ülést tartott a szegedi III. kerületi tanács az alsóvárosi pártszervezet helyiségében. Részt vett a tanácsülésen és annak munkájában Bódi László országgyűlési képviselő és dr. Kalmár Ferenc, a Szeged m. j. városi tanács vb. tervosztályának vezetője is. Vincze Antalnak, a III. kerületi tanács vb. elnökének megnyitói szavai után Sziládi Sándor elnökletével vitatta meg a tanácsülés a kerületi közművesítési eredményeit, s meghatározta a tennivalókat a jövőre nézve. E fontos témát Kószó József, az építési és közlekedési állandó bizottság elnöke terjesztette a tanácsülés elé.

Az előterjesztés hangsúlyozza, hogy a III. kerületben ma már több mint 330 ezer négyzetméter szilárd burkolatú gyalogjárda van. Ez azt jelenti, hogy Mihálytelek kivételével elfogadható gyalogjárda közelíti meg a kerület lakossága a város más részeit. Nagy összeget fordítottak az utak építésére, a magasnyomású víz-hálózat létesítésére, csatornázásra, köztisztviselésre. E tekintetben is vannak azonban további feladatai a III. kerületi tanácsnak, s ebben segíti a lakosságot, amely társadalmi munkájával eddig is hozzájárult, hogy jó utakat, gyalogjárdaikat, közműveket csatorna- és víz-hálózatot mondhatson magának.

A vitában felszólalt Tanács Antal, Repák János, Majzik István, Keszeg László, Szécsi Imre, Bors István, Borka László, Nagy István, Róza István, Telesi Ferenc, Gyuris István, Bódi László, dr. Kalmár Ferenc és Vincze Antal. Megállapították, hogy a III. kerületben is nagyobbak a szükségletek a közművek gyorsabb fejlesztésével kapcsolatban, mint a jelenleg rendelkezésre álló lehetőségek. Eppen ezért szükséges a jövőben még jobban támaszkodni a lakosság áldozatos társadalmi munkájára.

Ezután a tanácsülés egyhangúlag jóváhagyta a III. kerületi tanács ez évi költségvetését. 1968-ban háztartásában 19 millió 544 ezer forinttal gazdálkodik a kerület. Ez az összeg több mint 2 millió forinttal nagyobb a tavalyinál. Úgy kell vele gazdálkodni, hogy a lehetőségén belül továbbra is a fontosági sorrend érvényesüljön olyan feladatok megoldásában, amelyek a harmadik ötéves terv alapjaira épültek.

Az egyes felszólalásokra Kószó József, valamint Markos Károly, a kerületi tanács vb. titkára adott választ.

Ezt követően interpellá-

Jobban kell támaszkodni a lakosság társadalmi munkájára

ciókra, bejelentésekre került sor. Kiss Istvánné szóva tette, hogy Hattyastelepen a családi házak viszonylag kis kertjeiben elterjedt a méhészet. Ezt megengedhetetlennek tartja, mert a méhek összecsapkedik a járkelőket, gyerekeket. Nyitrai Antal elmondotta, hogy a ságváritelepi rendelő váróhelyisége kicsi és zsúfolt. Kérte,

hogy a várót osszák kétfelé, s így elkülöníthetnék a gyermekeket a felnőtt betegekétől. Kurunzi István azt kérte, hogy a III. kerületben a nőgyógyászati szakrendelést osszák kétfelé, délelőtti és délutáni rendelkezésre. Gyuris István sürgette az Úttörő téren a 7-es villamosvonal átszállóhelyének kiépítését.

MÁV 1968

Új járatok — Milliók korszerűsítésre — Megkezdik a munkaidő-csökkentést

A vasút feladatai 1968-ban — ez volt a témája a MÁV szegedi igazgatóság tegnapi tanácskozásának, melyen a szolgálati helyek vezetői vettek részt, mintegy négyezren. Kiss Károly, az igazgatóság vezetője beszámolójában elmondotta, hogy az elmúlt évet eredményesen zárták az igazgatóság dolgozói. Mintegy 37 millió 300 ezer fizető utast és 8 millió 149 ezer tonna árut szállítottak. Különösen a teherforgalom növekedett 1966-hoz képest, 1773-mal több tehervonat közlekedett az igazgatóság területén 1967-ben. A múlt évihez hasonlóan ebben az esztendőben is több munkája lesz a vasútnak. A felmérések, tervek szerint csaknem 37 és fél millió utast és 9 millió 100 ezer tonna árut kell elszállítani; a teherforgalom előreláthatólag több mint 11 százalékkal növekszik.

A MÁV felkészült a fokozott megterhelésekre is. A szegedi igazgatóság területén jelentősen fejlesztették és fejlesztik a vágányhálózatot és a különféle segédberendezéseket. Az épületek korszerűsítésére az idén 8 millió forintot költenek, megoldják a Szeged-Tisza pályaudvar csatornázási problémáit is. Javítják a vasutas dolgozók szociális ellátását: Szegeden 120 fő elhelyezésére alkalmas új munkásszálló építése kezdődik el; öltözők, mosdók, vasúti konyhák és a vízvezeték-hálózat felújítására 7 millió forintot fordítanak. A biztonságosabb közlekedés érdekében több mint 17 és fél millió forintot beruházással fejlesztik a biztosító berendezéseket.

1968-ban gyorsul a vasúti közlekedés Budapest és Szeged között. A MÁV 2 milliárd forintért továbbfejlesztí járműparkját, s ebből a szegedi igazgatóság is részesedik.

Az igazgató több új járatról is beszámolt. Szeged és Budapest között a Borsodi expresszhez hasonló korszerű, reprezentatív szerelvény is segíti a közlekedést az idén. Új járat indul Szeged Cegléd, Szolnok, Debrecen érintésével Miskolcra. Néhány túlzásfolt járat tehermentesítésére új ingavonatok indulnak Szentés—Hódmezővásárhely, Szentés—Csongrád, Békéscsaba—Kötegyán, Békéscsaba—Mezőhegyes és Orosháza—Békéscsaba között.

A vasút az új gazdasági mechanizmus követelményeinek megfelelően az eddigieknél gazdaságosabb munkára törekszik. Több irányvonatot indítanak, s hozzájárulnak a körzeti pályaudvar kiállításához is. Erőteljes kísérletként a Szentési Énitési Főnökség például ebben az évben már önálló elszámolás szerint működik. A MÁV-nál új prémiumrendszert

dolgoztak ki erre az évre. Az egész ország területén mintegy 87 millió forintot fordítanak a differenciáltabb bérezésre; a forgalmi és alkalmazott munkakörben dolgozók, valamint a pályafenntartási szolgálat dolgozóinak fizetésjavítására összesen 28 millió forintot szánnak. Régi gondja oldódott meg ebben az évben a vasutasoknak, jutalék helyett ezen-

túl nyereségrészesedésben részesülnek, s ezt az összeget a jutalékkal szemben a nyugdíj megállapításánál is figyelembe veszik. A MÁV is hozzákezdett a rövidített munkaidő bevezetéséhez. 1968. július 1-től a szegedi igazgatóság több szolgálati helyén már 44 óras munkahétben dolgoznak a vasutasok.

M. I.

Fémköd — elektromágneses porlasztással

Szegedi kutató új találmánya

A Szegedi József Attila Tudományegyetem Alkalmazott Kémiai Intézetének adjunktusa, dr. Mészáros Lajos újabb találmányt dolgozott ki, amely szerint elektromágneses porlasztási eljárással a fémek millimikron nagyságrendű részecskékre bonthatók: szinte ködövé alakíthatók. Ennek alapfeladata a kutató egyik korábbi találmánya. A világsikert aratott katalitikus laboratórium kikísérletezése közben támadt. A laboratóriumhoz ugyanis szükség volt rendkívül finomságú fémporokra, mint katalizátorokra. Ezeket maga a kutató állította elő olyan nagy sikerrel, hogy az újabb találmány kiindulópontja lett: már nem csak hazánkban fogadták el találmányként, hanem a franciaországi szabadalmat is megkapták.

A találmány lényege, alapelve, hogy fémek között kellett ivényből, nagyerejű mágnessel „kifűjjék” a fémrészecskéket és így finom fémport keletkezik. A feltaláló módszerének jelentőségét növeli az a körülmény, hogy a köd-, illetve cigarettafüst finomságú fémrészecskék előállítása nem csak laboratóriumi-, hanem folya-

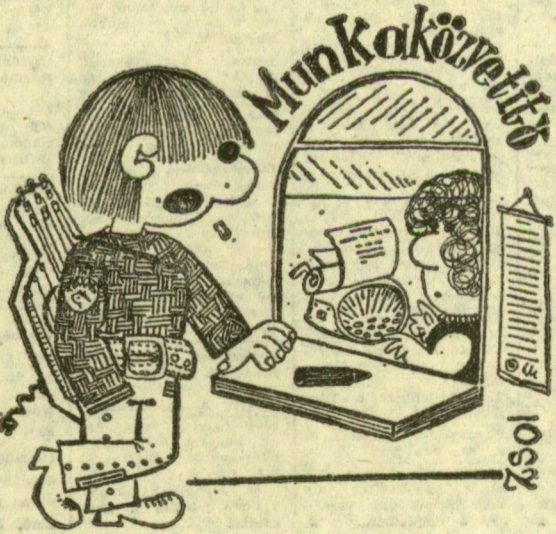
matos nagyüzemi szinten is megvalósítható.

Az így készült fémporok rendkívül tiszták, oxidmentesek. Ezáltal kitűnően alkalmazható katalitikus kutatásokra, fémport igénylő folyamatok kémiai reakciók letöltésére, valamint közvetlen gyakorlati, például porkohászati célokra. Az eljárás megvalósítása nagyüzemi szinten jóval nagyobb termelékenységet eredményezne a jelenleg alkalmazottaknál. Az iparban most például az akkumulátor lemezekhez szükséges ólomport hosszadalmas eljárással, ólomgolyók koptatásával nyerik, mintegy huszonöt ilyen kopotó-malom közbeiktatásával. Az új módszerrel teljesen automatizált nagyüzem rendezhető be, ahol a nagyobb termelékenységre, a tisztább termék mellett, a teljesen zárt rendszerben az egészségre veszélytelen az ólompor előállítás.

Az elektromágneses porlasztó mintapéldányának készítését megkezdték a szerte gőggyártó üzemébe fejlődő Szegedi Vas és Fémmipari Ktsz.-ben.

D. B.

Pályaválasztás

Szívesen elmennék tsz-be is slágerénekesnek...

A Tiszai Vegyikombinát bővítése

A Tiszai Vegyikombinátban az év végére befejezik a nitrogén műtrágyavágy 90 százalékos bővítését. A fejlesztéssel az üzem termelését maénem megkétszerezik és 1969-ben már 700 ezer tonna 20,5 százalékos hatóanyagú ammóniasóterméket szállítanak a mezőgazdaságnak. A többlet ammóniát a

gyár egyelőre még nem tudja teljes egészében feldolgozni, s ezért a Borsodi Vegyi Kombinátnak 4600 tonnát, a Péti Nitrogénműveknek pedig mintegy 1200 tonnát küldött belőle. Az értékes alapanyagból a testvérüzemnek még a tavaszi mezőgazdasági munkák megindulása előtt műtrágyát készítenek.